

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les toe aan de Heere.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] JEREMIA 25, 29, 30 en 31
----------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Jeremia 25, 29, 30 en 31). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij deelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [GODS BRONNEN] (5) 2 KRONIEKEN 7:14
----------	---

Repeteer twee aan twee.

(5) Gods genezing. 2 Kronieken 7:14. En (wanneer) Mijn volk waarover Mijn naam is uitgeroepen, in ootmoed buigt en bidt, en zij Mijn aangezicht zoeken, en zij zich bekeren van hun slechte wegen, dan zal Ik vanuit de hemel horen, hun zonden vergeven en hun land genezen.

4	ONDERRICHT (85 minuten) [DE GELIJKENISSEN VAN JEZUS] DE ARBEIDERS IN DE WIJNGAARD
----------	---

“De gelijkenis van de arbeiders in de wijngaard” in Matteüs 20:1-16 is een gelijkenis over **BELONING IN GODS KONINKRIJK.**

“Een gelijkenis” is een aards verhaal met een hemelse betekenis. Het is een levensecht verhaal of een illustratie ontworpen om een geestelijke waarheid te leren. Jezus maakte gebruik van gewone dingen en alledaagse gebeurtenissen om licht te werpen op de geheimenissen van het Koninkrijk van God en om mensen te confronteren met de werkelijkheden van hun situatie en de noodzaak van hun verandering.

Wij bestuderen deze gelijkenis m.b.v. de zes richtlijnen voor de uitleg van gelijkenissen (Zie Handleiding 9, supplement 1).

Lees Matteüs 20:1-16.

1. Begrijp het natuurlijke verhaal van de gelijkenis.

Introductie. De gelijkenis wordt met figuurlijke woorden verteld en de geestelijke betekenis van de gelijkenis wordt hierop gebaseerd. Daarom bestuderen wij eerst de woorden en de culturele en historische feiten van de achtergrond van het verhaal.

Bespreek. Wat zijn de levensechte elementen van het verhaal?

Aantekeningen.

De heer des huizes. Hij is een landheer. Waarschijnlijk de eigenaar van een landgoed, met een schuur en een grote wijngaard.

De gehuurde arbeiders. Gedurende de oogsttijd, werden arbeiders als dagloners gehuurd. Zij kwamen bijeen op de markt waar werkgevers hen kwamen huren. Een volle dag arbeid duurde 12 uren vanaf zonsopkomst tot zonsondergang. Aan het einde van de dag kregen zij hun dagloon uitbetaald (Leviticus 19:13).

De overeenkomst. De eerste gehuurde arbeiders kwamen met de eigenaar overeen om voor één penning (Grieks: denarius) te werken. Een penning was het loon voor een hele dag van arbeid. De arbeiders die later gehuurd werden, konden zo een overeenkomst niet sluiten, omdat zij alleen voor een deel van de dag werkten. Maar de eigenaar beloofde hen te geven wat billijk was.

De uitbetaling van het dagloon. Aan het einde van de werkdag van twaalf uur werden de arbeiders uitbetaald. In dit verhaal werden de arbeiders die het laatst gehuurd werden het eerst uitbetaald. De eigenaar gaf ieder van hen één penning, veel meer dan wat zij verwacht hadden! Ten slotte kregen de arbeiders die het eerst gehuurd werden ook één penning uitbetaald, hetzelfde bedrag als van de arbeiders die veel minder gewerkt hadden!

2. Bestudeer het verband en bepaal de elementen van de gelijkenis.

Introductie. Het verband van het “verhaal” van de gelijkenis kan bestaan uit “de achtergrond” en “de uitleg of toepassing” van de gelijkenis. De achtergrond van de gelijkenis verwijst naar *de aanleiding* om het verhaal te vertellen, of beschrijft *de omstandigheden* toen het verhaal verteld werd. De aanleiding wordt gewoonlijk *vóór het verhaal* gevonden en de uitleg of toepassing wordt gewoonlijk *ná het verhaal* gevonden.

Ontdek en bespreek. Wat is de aanleiding, het verhaal en de uitleg of toepassing van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

(1) De achtergrond van de gelijkenis wordt uitvoerig beschreven en staat in Matteüs 19:16-30.

Twee zaken vormen de achtergrond voor deze gelijkenis. De eerste is het woord “want” in Matteüs 20:1 dat aantoont dat de gelijkenis verband houdt met het voorgaande. De tweede is dat de conclusie van de gelijkenis dezelfde is als de conclusie van het voorgaande Bijbelgedeelte, “Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.”

Het gevaar om niet in Gods Koninkrijk binnen te gaan. Matteüs 19:16-26 beschrijft een jongeman die erg rijk was, maar beseftte dat hij nog niet het eeuwige leven (verlossing) had verkregen. Hij was op zoek naar hoe hij het eeuwige leven kon krijgen, maar ging verkeerd te werk. Hij dacht dat hij het eeuwige leven zou krijgen door zich aan de wet (Hebreeuws: Thora, Arabisch: Sharia) te houden (Matteüs 19:16,20). Jezus haalde de geboden van de tweede tafel van de Tien Geboden voor hem aan. Hij hoefde de geboden van de eerste stenen tafel van de Tien Geboden niet aan te halen, want als iemand de geboden van de tweede tafel niet hield, hield hij ook de geboden van de eerste tafel niet (1 Johannes 4:20).

De reactie van de rijke jongeling toont aan dat zijn houding tegenover de geboden oppervlakkiger was dan hoe Jezus ze in de Bergrede uitlegde (Matteüs 5:21-48). Jezus antwoordde hem, “Als u volmaakt wilt zijn, ga dan heen, verkoop wat u hebt, en geef het aan de armen, en u zult een schat hebben in de hemel; en komt dan en volg Mij” (Matteüs 19:21).

Jezus vroeg de rijke jongeling niet om het eeuwige leven te verdienen door een goed werk te doen! Hij stelde de jongeling op de proef of hij *Hem volledig zou vertrouwen (in Hem zou geloven) door Hem te gehoorzamen*. Zonder een volledig vertrouwen in Jezus Christus, uitgedrukt in overgave van zichzelf en gehoorzaamheid aan Christus kon van de rijke jongeling niet verwacht worden dat hij alles wat hij bezat zou verkopen! Jezus Christus wist dat het hart van de rijke jongeling verknocht aan zijn bezittingen was. Als hij *een volmaakt gelovige*, of beter: *een volwassen gelovige*, wilde zijn, zou hij zijn vertrouwen op Jezus Christus moeten stellen en doen wat Jezus Christus zei. Dan zou hij zijn bezittingen die tussen hem en Christus in stond, verkopen en een discipel van Jezus Christus worden. Hij zou beginnen om Jezus Christus te volgen, zo leren zichzelf te verloochenen, elke dag zijn kruis opnemen en van Christus getuigen. Zonder vertrouwen of geloof in Jezus Christus, uitgedrukt in zelf overgave en gehoorzaamheid aan Christus, kan niemand het eeuwige leven krijgen (verlost worden)!

Jezus stelde de eis om al zijn bezittingen te verkopen niet aan ieder mens die een christen wil worden! Jezus onderwerpt Zijn kinderen niet noodwendig aan een of ander beproeving! Job, Abraham, Jakob en Jozef in het Oude Testament en Zacheüs en Jozef van Arimathea in het Nieuwe Testament waren mensen met vele bezittingen en zij werden niet gevraagd om hun bezittingen te verkopen! Overigens werden Abraham en andere rijke mensen niet gerechtvaardigd (verlost) door goede werken, maar alleen door geloof (Genesis 15:6; Romeinen 3:28)! En zij toonden dat hun geloof oprecht en levend was door de manier waarop zij leefden (Hebreeën 11:1-40; Jakobus 2:21-23).

De moeilijkheid om Gods Koninkrijk binnen te gaan. De rijke jongeling koos voor zijn bezittingen en keerde zich af van Jezus Christus. Hij had geen vertrouwen in Jezus Christus en begon Jezus niet te volgen. Toen zei Jezus, “Het is gemakkelijker dat een kameel door het oog van een naald gaat, dan dat een rijke het Koninkrijk van God binnengaat” (Matteüs 19:24). Jezus bedoelde letterlijk wat Hij zei en verklaarde dat het absoluut onmogelijk voor een rijke is om zich in het Koninkrijk van God in te werken, in te wurmen of in te kopen! Rijkdom, bezittingen, geld, en de dingen die daarmee gepaard gaan als succes, macht en roem, hebben zo een enorme grip op het hart, denken en leven van natuurlijke mensen, dat zij zichzelf niet daaruit kunnen redden! Deze dingen betoveren de rijke, machtige en beroemde mensen en verhinderen hen om het Koninkrijk van God binnen te gaan (Matteüs 6:24; 1 Timoteüs 6:9-10). Jezus sprak in absolute woorden om de discipelen op het hart te drukken dat de verlossing van het begin tot het einde absoluut geen menselijke prestatie is, maar een soevereine en genadige gave van God (Johannes 6:44-45; Efeziërs 2:8-9).

De discipelen van Jezus ware geschokt en vroegen, “Wie kan dan zalig (gered, verlost, behouden) worden?” De discipelen redeneerden dat aangezien de armen ook graag rijk willen worden, zij (de discipelen) ook het Koninkrijk van God niet binnen zullen (kunnen) komen. Jezus antwoordde, “Bij de mensen is dat onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk” (Matteüs 19:26). Alle mensen, de rijken en de armen, zijn volkomen afhankelijk van God voor verlossing. Niemand kan zichzelf redden (verlossen, behouden)! Een mens wordt alleen gered door wedergeboorte *van boven*, door het werk van de Heilige Geest. “Verwonder u niet dat Ik tegen u gezegd heb: U moet opnieuw geboren worden” (Johannes 3:3-8)! God *geeft* zelfs het geloof dat de mens moet beoefenen. “Er geloofden er zovelen als er bestemd waren voor het eeuwige leven” (Handelingen 13:48; zie Filippenzen 1:29). Dus, Jezus Christus leert dat

mensen niet gered (verlost, behouden) worden door hun eigen inspanningen, maar alleen door de liefde en genade van God (2 Timoteüs 1:9-10).

De beloning voor opofferend dienstbetoon in Gods Koninkrijk. Petrus zei dat hij en de andere discipelen alles hadden opgegeven om Jezus Christus te volgen. Hij vroeg wat zij dan zouden ontvangen. Enerzijds hebben Petrus en de andere discipelen precies gedaan wat Jezus Christus aan de rijke jongeling vroeg: zij hadden alles verlaten en zijn Hem gaan volgen (Lukas 5:11). Anderzijds zegt Jezus dat mensen niets kunnen doen om zichzelf te redden (verlossen, behouden) (Markus 10:26-27). Alleen God geeft het eeuwige leven (de verlossing)!

Jezus bevestigde Zijn discipelen. “Al wie huizen of broers of zusters of vader of moeder of vrouw of kinderen of akkers zal verlaten hebben omwille van Mijn Naam, die zal honderdvoudig ontvangen en het eeuwige leven beërven” (Markus 10:29-30). Wie dan ook die offers brengt ter wille van Jezus Christus, zal vele keren zoveel van wat hij opgegeven heeft in dit leven ontvangen. Ondanks de vervolgingen en moeilijkheden op de aarde omdat zij christenen zijn, zullen zij veel meer materiële bezittingen en relaties genieten dan de goddeloze mensen. En na de wederkomst van Christus zullen zij Gods Koninkrijk in zijn definitieve fase als de nieuwe hemel en de nieuwe aarde ontvangen.

De waarschuwing met betrekking tot wie de eersten en de laatsten zijn. God kijkt niet naar mensen en hun succes, enz., op dezelfde manier als mensen er naar kijken. 1 Samuël 16:7 zegt, “Het is namelijk niet wat de mens ziet, want de mens ziet aan wat voor ogen is, maar de HEERE ziet het hart aan” (zie 1 Korintiërs 4:5). “De mensen die het eerste zijn” zijn de mensen die op grond van hun rijkdom, opleiding en positie, succes, verworvenheden en prestige heel hoog geschat worden door andere mensen en soms zelfs door christenen. Maar omdat God naar het hart van mensen kijkt, zullen velen van deze mensen in Gods Koninkrijk achter anderen gesteld worden en misschien zelfs buitengesloten worden (zie Matteüs 7:21-23).

“De mensen die het eerste zijn”, zouden ook mensen kunnen zijn die van kindsbeen af in Christus geloven en naar de kerk gaan. In plaats dat zij dit als een geweldig voorrecht zien, beschouwen zij dit als een verdienste, als iets waar God hen voor zal belonen.

“De mensen die het laatste zijn” zijn mensen die pas later tot geloof in Christus komen, als bv. Zacheüs, de harde zakenman en belasting inner (Lukas 19:1-10) of de crimineel en moordenaar die samen met Jezus gekruisigd werd (Lukas 23:39-43). Veel mensen die in de kerk als belangrijk beschouwd worden, zullen de laatsten zijn en veel mensen die in de wereld volkomen onbekend zijn, zullen de eersten zijn. Dergelijke mensen zijn de arme weduwe die als bijdrage aan de tempel alles wat zij had gaf (Markus 12:41-44). Of Maria van Bethanië die kritiek van de discipelen ontving omdat zij kostbare zalf op het hoofd van Jezus had uitgegoten (Matteüs 26:8). Of de ontelbare kinderen die hun hart aan Jezus Christus hebben gegeven, terwijl de discipelen ruzie maakten over wie van hen de grootste in Gods Koninkrijk was (Matteüs 18:1-4; 20:20-28). Jezus waarschuwt zijn discipelen en alle andere christenen om op te passen dat zij niet verlangen “de eerste te zijn”.

De gelijkenis van de arbeiders in de wijngaard illustreert het beginsel dat de eersten de laatsten zullen zijn en de laatsten de eersten. Als Jezus zegt, “Het Koninkrijk der hemelen is als een heer des huizes”, dan bedoelt Hij om ons te vertellen wat er op de laatste oordeelsdag gaat gebeuren wanneer de laatste fase van Gods koningschap gaat ontvouwen.

(2) Het verhaal van de gelijkenis staat in Matteüs 20:1-15.

(3) De uitleg of toepassing van de gelijkenis staat in Matteüs 20:16.

Jezus sluit deze gelijkenis op dezelfde wijze af als Matteüs 19:16-30, “Zo zullen de laatsten de eersten zijn, en de eersten de laatsten.” Jezus waarschuwt Zijn discipelen en alle christenen om niet onder de eersten te zijn die de laatsten zullen worden! Drie dingen kunnen gezegd worden over de mensen die zich als de eersten beschouwen:

De mensen die als de eersten gerekend worden, denken dat zij beloond moeten worden voor hun gedane arbeid! Petrus verlangde te weten wat hij en de andere discipelen zouden krijgen, omdat zij alles achter zich gelaten hadden ten einde Jezus te volgen. Jezus beloofde dat zij rijkelijk beloond zullen worden voor hun geloof en hun gehoorzaamheid. Maar Hij waarschuwde hen niet te vallen voor de verzoeking van werken voor een beloning in geestelijke aangelegenheden! Zij ontvingen hun verlossing als een genadige gave van God, niet als een verdiend loon (beloning)! Daarom zijn beloningen van God niet als de beloningen van mensen op de aarde. Niet alleen de verlossing, maar ook de beloningen van God voor dienstbetoon in het koninkrijk van God (1 Korintiërs 3:11-15) zijn uitdrukkingen van Gods onverdiende genade en liefde voor Zijn volk. Beloningen van God zijn nooit een compensatie voor volbracht werk!

De mensen die als de eersten gerekend worden, denken dat zij beloond moeten worden in verhouding tot hun gedane arbeid. Zij beseffen niet dat God volkomen soeverein is en alleen het recht heeft om Zijn gunstbewijzen en beloningen te schenken zoals Hij dat wil! Als God dezelfde gunst/genade wil bewijzen aan een mens die alleen maar op de laatste dag van zijn leven een christen was als aan een mens die heel zijn leven een christen was, dan heeft Hij alle recht om dat te doen. Geen mens heeft het recht om kritiek uit te oefenen op God, omdat alle christenen alleen maar uit genade verlost (gered, behouden) worden en niet vanwege hun werken van de wet, hun goede werken of hun verworvenheden, en niet vanwege hun toewijding, ijver en opofferingen! Daarom leert deze gelijkenis dat niemand het recht heeft om iets van God te ontvangen, zelfs niet de verlossing (rechtvaardiging), laat staan beloningen! De gelijkenis benadrukt de vrijheid en soevereiniteit van God, dat Hij ook beloningen puur uit Zijn genade schenkt!

De mensen die als de eersten gerekend worden, denken dat andere mensen niet beloond moeten worden voor arbeid die zij niet gedaan hebben. Zij zijn dikwijls jaloers op kleine en onbekende mensen, die God groter eer geeft dan aan hen die zo hard en zo lang voor God gearbeid hebben! Deze gelijkenis leert christenen om nooit trots te zijn op hun arbeid of resultaten in Gods Koninkrijk!

3. Bepaal welke bijzonderheden in de gelijkenis relevant zijn.

Introductie. Jezus heeft niet bedoeld dat elke bijzonderheid in een gelijkenis noodzakelijk een geestelijke betekenis moet hebben! Gelijkenissen zijn geen allegorieën. De relevante bijzonderheden in het verhaal van een gelijkenis versterken het centrale punt, het hoofdthema of de les van de gelijkenis. Daarom moeten wij niet aan elke bijzonderheid van het verhaal van een gelijkenis een geestelijke betekenis toeschrijven!

Ontdek en bespreek. Welke bijzonderheden in het verhaal van deze gelijkenis zijn echt relevant?

Aantekeningen.

(1) De gelijkenis als een allegorie uitleggen (allegoriseren).

Deze gelijkenis wordt dikwijls als een allegorie uitgelegd. Hoewel deze uitleggers andere waardevolle onderricht gegeven hebben, hebben zij deze gelijkenis niet uit zijn context uitgelegd en moeten hun interpretaties verworpen worden.

Irenaeus (130-200 n.C.) legde deze gelijkenis als volgt uit. “De heer des huizes” vertegenwoordigt God. “De arbeiders die op verschillende tijden gehuurd werden” vertegenwoordigen de mensen bij de schepping, de mensen in de wereldgeschiedenis en de mensen in de eindtijd.

Origenes (185-254 n.C.) legde deze gelijkenis als volgt uit. “De heer des huizes” vertegenwoordigt God. “De eerste groep arbeiders” vertegenwoordigt de generaties van mensen vanaf de schepping tot Noach. “De tweede groep arbeiders” vertegenwoordigt de generaties van mensen vanaf Noach tot Abraham. “De derde groep arbeiders” vertegenwoordigt de generaties van mensen vanaf Abraham tot Mozes. “De vierde groep arbeiders” vertegenwoordigt de generaties van mensen vanaf Mozes tot Jozua. “De vijfde groep arbeiders” vertegenwoordigt de generaties van mensen vanaf Jozua tot Jezus. “De penning” vertegenwoordigt verlossing.

Gregorius de Grote (540-604 n.C.) legde deze gelijkenis als volgt uit. “De wijngaard” vertegenwoordigt de Gemeente/Kerk tussen de schepping en de wederkomst van Christus. “De heer des huizes” vertegenwoordigt God. “De arbeiders” zijn de leraren die christenen gedurende verschillende perioden in de wereldgeschiedenis onderwijzen: vanaf Adam tot Noach, vanaf Noach tot Abraham, vanaf Abraham tot Mozes en vanaf Mozes tot Christus. “De arbeiders van het eerste, derde, zesde, en negende uur” vertegenwoordigen de Hebreeën (de Joden) die God vereerden en die de wijngaard bewerkten vanaf het begin van de wereld. “Het elfde uur” vertegenwoordigt de periode vanaf de eerste komst van Christus tot Zijn wederkomst. “De arbeiders van het elfde uur” vertegenwoordigen de apostelen, of in een ander uitleg de heidenen. Of “de verschillende uren” vertegenwoordigen de verschillende groeistadia van een christen: kinderjaren, puberteit, jongelingschap, volwassenheid, ouderdom en seniliteit.

Lenski legde deze gelijkenis als volgt uit. “De rentmeester” vertegenwoordigt Christus. “De penning” vertegenwoordigt de tijdelijke/aardse zegeningen. “De arbeiders die op het elfde uur gehuurd werden” vertegenwoordigen onvergeeflijke leeglopers.

Andere interpretaties die verworpen moeten worden:

Joden en heidenen. “De eersten” vertegenwoordigen de Joden en “de laatsten” vertegenwoordigen de niet-Joden. Er is niets in de context dat hierop duidt.

Werkgevers-werknemers. “Werkgevers horen al hun werknemers hetzelfde loon te geven, ongeacht hoeveel werk zij gedaan hebben! Ieder mens op de aarde moet hetzelfde bedrag geld voor hun bestaan ontvangen.” Er is niets in de context dat hierop duidt! Jezus bedoelt helemaal niet dat dit principe op alle arbeid en industrie toegepast zou moeten worden. Het zal tot leegloperij, chaos en corruptie leiden en is bovendien on-Bijbels: “Als iemand niet wil werken, zal hij ook niet eten” (2 Tessalonicenzen 3:10)! Integendeel bedoelde Jezus juist het principe te onderwijzen waarop God met mensen omgaat: “De laatsten zullen de eersten zijn en de eersten de laatsten!” Jezus veroordeelt de houding van “zoveel loon voor zoveel werk” waarin mensen met God omgaan!¹

De bedelingenleer van John N. Darby (1800-1882). “Jezus heeft de hele wereldgeschiedenis in zeven “bedelingen” ingedeeld: (1) Paradijselijke toestand tot de vloed, (2) Noach, (3) Abraham, (4) Israël onder de wet, priesters en koningen, (5) De heidenen, (6) De Geest, (7) Het duizendjarige vrederijk.² Er is niets in de hele Bijbel dat duidt op een opsplitsing van de Bijbel in zeven bedelingen waarin tegenstrijdige principes naast elkaar kunnen bestaan (als bijvoorbeeld rechtvaardiging door de werken van de wet in de bedeling van Israël en de rechtvaardiging door het geloof in de bedeling van de Kerk en een tweede wederkomst nog vóór de grote verdrukking)! Jezus Zelf legt deze gelijkenis uit als: “De laatsten zullen de eersten zijn en de eersten de laatsten” en dit illustreert gezinszins de indeling van de Kerkgeschiedenis in “bedelingen”!

¹ Verlossing door de werken van de wet (Thora, Sharia) bij sommige christenen, joden en moslims. Karma-samsara bij de Hindoes en Boeddhisten.

² Zie supplement 4 in “Revelation - The Last Bible book” onder www.deltacourse.org.

(2) Uitleg van de relevante details.

De landeigenaar heeft het recht om te huren wie hij wil en zijn geld uit te geven zoals hij wil. Het feit dat Jezus het Koninkrijk van God vergelijkt met de heer des huizes (de landeigenaar) toont aan dat God de Eigenaar van allen en alles is en dat Hij de bestemmingen van iedereen en alles op volkomen soevereine wijze vaststelt. Het recht om te heersen hoort aan God en niet aan de mensen. Verlossing is Zijn vrije gave en niet het product van menselijke inspanning (Efeziërs 2:8-9). Dit detail is relevant.

De overeenkomst met de eerste arbeiders was billijk. De standaard dagelijkse loon voor een soldaat en een landarbeider was in de dagen van Jezus Christus één penning. Het feit dat de heer des huizes een overeenkomst of werkcontract afsloot met de eerste huurders, toont aan dat de huurders beslist voor geld/loon werkten. Beide de werkgever als de werknemers beschouwden dit als billijk, omdat zij dat met elkaar overeen gekomen waren. Dit detail is relevant.

Het derde, zesde, negende en elfde uur.

In gewone werkomstandigheden zou het extreem geweest zijn om nog één uur voor het einde werknemers in te huren! Jezus geeft dit detail ook geen bijzondere betekenis en het is daarom niet relevant. Wat wel duidelijk wordt, is dat de landeigenaar niet alleen geïnteresseerd was in zijn wijngaard en de oogst, maar vooral in *de werkeloze werknemers!* Het was niet belangrijk hoeveel uren zij gewerkt hebben, maar wel dat zij werk gevonden hadden!

De belofte aan de arbeiders die het laatste gehoord werden. De landheer had geen overeenkomst gesloten met de arbeiders die hij later (na de eersten) gehoord had. Hij beloofde hen alleen te geven wat billijk was. Dit detail is relevant omdat de landheer later zegt dat hij het recht heeft met zijn geld te doen wat hij wil. Dit wijst naar het hoofdthema of de belangrijke boodschap van deze gelijkenis, namelijk, dat God het soevereine recht heeft met betrekking tot wie Hij huurt en hoe Hij hen beloont.

De woorden “Toen het avond geworden was” (Matteüs 20:8). Deze woorden zijn relevant, want de context (Matteüs 19:28) wijst naar het einde van de wereldgeschiedenis, wanneer Jezus Christus alle mensen zal oordelen. De belangrijke boodschap van de gelijkenis gaat over wat er zal gebeuren op de laatste oordeelsdag.

De rentmeester van de wijngaard (Matteüs 20:8). Sommige uitleggers denken dat de opdracht van de landheer aan zijn rentmeester verwijst naar: “de Vader oordeelt niemand, maar heeft heel het oordeel aan de Zoon gegeven” (Johannes 5:22). Maar omdat de rentmeester geen functie in vers 11-15 in de gelijkenis vervult, is de uitleg dat “de landheer” de Vader en “de rentmeester” de Zoon vertegenwoordigen twijfelachtig. Het is beter om de rentmeester alleen maar als een onderdeel van het verhaal te beschouwen.

De uitbetaling van daglonen door te beginnen bij de arbeiders die het laatst gehoord werden. Dit detail is wel relevant, omdat Christus zegt, “De laatste zullen de eersten zijn”. Dit gaf de eerste gehuurde arbeiders een gelegenheid te zien wat de landheer ging doen met de arbeiders die het laatst gehoord werden.

Elk arbeider ontvangt precies hetzelfde dagloon. Toen de arbeiders die het laatst gehoord werden één penning ontvingen, dachten de arbeiders die het eerst gehoord werden dat zij meer dan was afgesproken zouden ontvangen. Maar zij ontvingen ook één penning, precies wat afgesproken was. Zij begonnen tegen de landheer te morren, want zij vonden dat onbillijk. Zij waren jaloers en ontevreden omdat de anderen dies de laatsten waren tot de eersten gemaakt werden en zij die de eersten waren tot de laatsten gemaakt werden! Maar hun slechte houding had geen grond, want zij hadden ontvangen wat afgesproken was. Dit wijst erop dat deze arbeiders een houding van loon voor gedane arbeid hadden, dat zij jaloers waren en dat zij de rechten van de landheer niet erkenden.

Er wordt alleen één beloning aan alle ware christenen als een genade gegeven, namelijk dat zij allen het Koninkrijk van God in zijn laatste fase zullen beërven!

4. Bepaal de belangrijke boodschap van de gelijkenis.

Introductie. De belangrijke boodschap (de centrale boodschap of het hoofdthema) van de gelijkenis wordt gevonden in de uitleg of toepassing van de gelijkenis of in het verhaal van de gelijkenis zelf. Van hoe Jezus Christus Zelf Zijn gelijkenissen uitlegde of toepaste, weten wij hoe we gelijkenissen moeten uitleggen. *Een gelijkenis heeft meestal maar één hoofdthema, één belangrijke boodschap, één centrale les.* Daarom moeten wij niet proberen een geestelijke waarheid in elke bijzonderheid van het verhaal van een gelijkenis te vinden. Dus, bepaal de belangrijke boodschap van een gelijkenis.

Bespreek. Wat is de belangrijke boodschap van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

De gelijkenis van de arbeiders in de wijngaard in Matteüs 20:1-16 gaat over “beloning in Gods Koninkrijk.”

De belangrijke boodschap van deze gelijkenis is de volgende: “God heeft het soevereine recht met betrekking tot wie Hij betreft in Zijn Koninkrijk en hoe Hij hen beloont op de laatste oordeelsdag. Daarom moeten mensen vermijden te horen tot de eersten die de laatsten zullen worden. Zij moeten de houding van werken voor een beloning met betrekking tot geestelijke zaken vermijden.” Zij ontvangen hun verlossing als een gave van genade van God en niet als iets wat zij verdienen!

Onzelfzuchtig dienstbetoon is een van de fundamentele kenmerken van Gods Koninkrijk. De ware burgers in Gods Koninkrijk dienen zonder een beloning te eisen of te verwachten. Zij vermijden ten prooi te vallen van een houding van werken voor beloning met betrekking tot geestelijke zaken (Matteüs 19:16,22,27; 20:2,13). Zij onderwerpen zich volledig aan de soevereiniteit van God, dat wil zeggen, Zijn recht om Zijn gunsten te schenken aan wie Hij wil en zoals Hij wil (Matteüs 20:14-15,23). Zij erkennen dat God mensen op een soevereine wijze roept en hen beloont zoals Hij wil! De ware burgers van Gods Koninkrijk zijn niet jaloers op mensen die God meer geeft dan zij verwachten of als billijk beschouwen (Matteüs 20:15,20-28). Zij beseffen dat het een groot voorrecht is dat God hen liefheeft en hen betreft in Zijn wijngaard of Koninkrijk!

5. Vergelijk de gelijkenis met vergelijkbare Bijbelgedeelten.

Introductie. Sommige gelijkenissen hebben overeenkomsten met elkaar en kunnen vergeleken worden. Maar de waarheid in alle gelijkenissen hebben vergelijkbare waarheden die in andere Bijbelgedeelten geleerd worden. Probeer belangrijkste verwijzingen in de Bijbel te vinden die je helpen om de gelijkenis uit te leggen. Vergelijk altijd de uitleg van een gelijkenis met het directe en duidelijke onderricht van de Bijbel.

Ontdek en bespreek. Hoe kun je wat deze Bijbelgedeelten leren vergelijken met wat deze gelijkenis leert?

(1) God heeft het soevereine recht om wie dan ook in Zijn dienst te nemen (Markus 13:34).

De Heer Jezus Christus heeft Zijn dienaren in Zijn huishouding of wijngaard (de wereldwijde Gemeente/Kerk van Christus of Koninkrijk van God in zijn huidige fase) aangesteld en heeft aan elke dienaar een specifieke taak toegekend. Daarom moet elke christen uitvinden wat God wil dat hij of zij in de Gemeente/Kerk in de tegenwoordige wereld doet. Zijn leven heeft betekenis voor de Heer en niemand mag zijn bijdrage negeren.

(2) Alleen God geeft groei

en de arbeiders moeten zichzelf beschouwen als Gods medewerkers (1 Korintiërs 3:5-11).

Gods arbeider Paulus kreeg de taak om het evangelie te planten in de levens van de Korintiërs en Zijn arbeider Apollos kreeg de taak om de planten water te geven zodat zij blijven groeien.

(3) God heeft het soevereine recht om Zijn dienaren te belonen zoals Hij dat wil (1 Korintiërs 3:10-15).

Sommige arbeiders of medewerkers van God waren voorzichtig hoe zij hun taak (opdracht) vervulde. Zij bouwden met materialen die niet vernietigd konden worden. Hun arbeid zal op de laatste oordeelsdag met vuur op de proef gesteld worden om de kwaliteit van hun arbeid aan het licht te brengen. Als zij de vuurproef doorstaan, zullen zij beloond worden. Hoe zij beloond zullen worden, wordt niet verder uitgelegd.

(4) De onvergankelijke krans voor de gerechtigheid door het geloof

(1 Korintiërs 9:24-27; (2 Timoteüs 4:6-8).

Zo een krans kreeg de overwinnaar van een wedstrijd. Maar hier ontvangt iedereen die aan de wedstrijd deelneemt een onvergankelijke krans voor de gerechtigheid door het geloof (Grieks: ho tés dikaiosunés stefanos). God zal in het openbaar afkondigen dat Zijn dienaar door geloof volkomen gerechtvaardigd is door het volbrachte verlossingswerk van Christus. Het symboliseert de volmaakte gerechtigheid die Jezus Christus door Zijn volbrachte verlossingswerk (door Zijn dood en opstanding) heeft verworven en die God aan de gelovige heeft toegeschreven en toebedeeld!

(5) De gelijkenis van de tien ponden (Lukas 19:11-27)(zie supplement 15).

De bijzondere beloningen van God boven de kroon van gerechtigheid worden gebaseerd op de verschillende graden van trouw en ijver die de arbeiders getoond hebben. Er zijn verschillende soorten van beloningen voor verschillende soorten van trouw en ijver! De arbeider die met grotere trouw en ijver gearbeid heeft, zal ook een grotere verantwoordelijkheid in Gods Koninkrijk in zijn laatste fase (op de nieuwe aarde) ontvangen (zie 1 Korintiërs 3:10-15).

(6) De gelijkenis van de onnutte slaaf (Lukas 17:7-10)(zie les 39).

Christenen moeten vermijden dat zij ten prooi vallen van een houding van werken voor beloningen. De belangrijke boodschap van deze gelijkenis is waarschijnlijk: "Christenen horen ernaar te streven om waardige arbeiders te zijn die meer doen dan alleen maar hun plicht." Christenen moeten God niet dienen met de houding van een slaaf die met tegenzin alleen maar doet wat hem opgedragen wordt. Christenen horen God te dienen in vrijheid, met vrijwilligheid, van harte, met blijdschap en door meer te doen dan van hun gevraagd wordt. Zij horen te dienen met een geest van liefde en dankbaarheid. De houding van een slaaf krijgt in Gods Koninkrijk geen aanbeveling!

Misschien is de belangrijke boodschap van deze gelijkenis: "Christenen horen zichzelf te beschouwen als onnutte slaven die gewoon hun plicht doen." Christenen horen niet te dienen met een houding van hoogmoed, trots, denken dat zij van God een aanbeveling, verdienste of beloning zullen ontvangen. Zij horen dienstbetoon als een voorrecht te beschouwen, zonder een beloning voor hun gehoorzaamheid te verwachten. Zij dienen in een geest van nederigheid. Een trotse geest vindt in Gods Koninkrijk geen aanbeveling (zie 1 Petrus 5:5-6).

6. Maak een samenvatting van de belangrijkste leerstellingen in deze gelijkenis.

Bespreek. Wat zijn de belangrijkste onderwijzingen of boodschappen (lessen) van deze gelijkenis? Wat leerde Jezus Christus ons te *weten*, te *geloven*, te *zijn* en te *doen*?

Aantekeningen.

(1) Alle mensen moeten weten hoe God is.

God zal elke christen in het laatste oordeel belonen. Maar deze beloning wordt niet gegeven omdat iemand het verdient, want het is alleen op Gods liefde en genade gebaseerd. Volgens Efeziërs 2:10 zijn zelfs de goede werken van de christen gebaseerd op Gods genade!

(2) Christenen moeten weten hoe zij horen te zijn.

Wat belangrijk is, is om God te dienen met de juiste houding, met trouw en met ijver. De ware burgers in Gods Koninkrijk vermijden een houding van werken voor een beloning met betrekking tot geestelijke zaken. Zij erkennen het soevereine recht van God, om mensen die Hij geroepen heeft te belonen zoals Hij billijk vindt.

5	GEBED (8 minuten) [REACTIES]
GEBED IN ANTWOORD OP GODS WOORD	

Bid met elkaar als antwoord op wat God zegt. Laat iedereen in de kring om de beurt kort (in één of twee zinnen) bidden en naar God toe reageren op wat hij in deze bijeenkomst van Hem leerde.

6	VOORBEREIDING (2 minuten) [OPDRACHTEN]
VOOR DE VOLGENDE BIJEENKOMST	

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe steeds discipelen te maken, de gemeente van Jezus Christus op te bouwen en het Koningschap van Jezus Christus te verkondigen.
2. Verkondig, onderricht of bestudeer de gelijkenis van “de arbeiders in de wijngaard” samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. Persoonlijke tijd met God. Heb stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Jeremia 32, 33, 36 en 37**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. Memorisatie. **Repeteer elke dag serie L: “Gods bronnen”**. (1) Gods aanwezigheid: Hebr 13:5-6, (2) Gods Woord: Psalm 119:105, (3) Gods kracht: Jesaja 41:10, (4) Gods wijsheid: Jakobus 1:5; (5) Gods genezing: 2 Kronieken 7:14.
5. Bijbelstudie. Bereid de volgende Bijbelstudie thuis voor. **Romeinen 13:1-14**. Maak gebruik van de vijf stappen methode en maak korte aantekeningen.
6. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
7. Houd je aantekeningen in je notitieboek goed bij. Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie, deze gelijkenis en deze voorbereiding.